

14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2024

† Κυριακή Δ' Νηστειῶν.

Ἰωάννου ὀσίου συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν 70. Θωμαΐδος
μάρτυρος, Δημητρίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Τριπόλει (†1803).

Ἦχος δ', ἑωθινὸν α'.

(TME Τριωδίου §§41-43).

* * * * *

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν
Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ
ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ
Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης
σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ
δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν
ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν
τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ
περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου
δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν
φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι
πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων
αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ
ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν
ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει
καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος
καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ

πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τοῦ Τριωδίου δ'.

Ἦχος ♯ Πα ϕ

Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ο ος σε ε ει σα
 κου ου σο ο ονμου ει σα κου σο ον μου Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ε Κυ ρι ε ε κε κρα α ξα προ ος σε
 ει σα α α κου σο ο ον μου προ σχεστη φω νη η
 η τη ης δε η σε ω ω ω ως μου εν τω κε κρα
 γε ναι αι με προ ο ος σε ε ει σα α κου σο ον μου ου
 Κυ υ ρι ι ε ε

Κα τευ θυν θη η τω η προ ο ο σευ χη η η
 μου ως θυ μι α α α μα α ε νω πι ο ο ο
 ον σου ε πα αρ σι ι ις τω ων χει ει ει ρω
 ω ω ω ων μου θυ σι ι α ε ε ε σπε ρι ι ι νη
 η ει σα α α α κου σο ον μου ου Κυ υ ρι ι
 ε ε

Ἦ Στιχολογία. ♯

Θου Κυ υ ρι ε φυ λα κη ντω στο μα τι ι μου

και θυ υρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου

Mη εκκλι νης την καρ δι ανμου εις λογους πο νη
ρι ι αστου προ φα σι ζεσ θαι προ φα ασεις εν αμαρ τι
ι αις

Συν αν θρωποις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι αν
και ου μη συν δυ α σωμε τα των εκλεκτων αυτων

Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε
λεγ ξι με ε ε λαι ον δε αμαρ τω λου μη λι πα
να α τω την κε φα λη ηνμου

Oτι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο
κι αις αυ των κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρα σοι
κρι ται αυ των

Aκουσονται τα ρη μα τα αμου ο τι η δυν θη
σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι ε
σκορ πι σθη τα ο στα αυ των παρα τον Α α δην

Oτι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι

οι μου ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε ληστην ψυ χη

ην μου

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος ης συν ε

στη σαν το ο μοι και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο

με ε νων την α νο μι ι αν

Π ε σου νται εν αμ φι βλη στρω αυ των οι α μα ρτω

λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε

ελ θω

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη

η μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ιν

μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απα γγε λω

Ε ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και

συ ε γνω στας τρι βους μου

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Β8} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε

πε βλεπον και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκων με

Α^{Β8} πω λε το φυ γη η απ ε μου και ουκ ε ε

στινο εκ ζη τωντην ψυ χη ηνμου

Ε^{Β8} κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ωντων

Π^{Β8} ρο σχες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα

πει νω θην σφο ο δρα

Ρ^{Β8} υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωῆχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου

του ε ξο μο
λο γη σα σθαιτω ο νο μα τι ι σου

Τ^{Β8} ον ζω ο ποι ον σε σταυ ρον α παυ στως προ σκυ

νεν τες Χρι στε ε ο Θε ος την τρι η με ρο ον

σε α να στα σιν δο ξα ζο μεν δι αυ της γαρ α νε και

νι ι σας την κα τα φθα ρει σαν των αν θρω ω πων
φυ σιν παν το δυ να με και την εις ου ρα νης α
νο δον κα α θυ πε δι ξας η μιν ως μο νος α γα θος
καιφι λαν θρω πος

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι
ε ως ου αν τα πο δω

ωςμοι

Τ ξυ λθ της πα ρα κο ης το ε πι τι μι ον
ε λυ σας Σω τηρ τω ξυ λω τς αυ ρθ ε κς σι ως προ ση
λω θεις και εις Α δθ κα τελ θων δυ να τε τς θ να τς
τα δεσ μα ως Θε ος δι ερ ρη ξας δι ο προ σκυ
νθ θ μεν την εκ νε κρω ων σθ α να στα σιν εν
α γα λ λι α σει βο ων τες παν το δυ να με Κυ ρι ε
δο ξα σοι

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι
Κυ ρι ε Κυ ρι ε

ει σα κου σον της φω νη ης μου

Π υ λας α δθ συν ε ε ε τρι ψας Κυ ρι ε και

τω σω θα να α τω τῶ θα να τῶ το βα σι λει ον
 ε λυ σας γε νος δε το αν θρω πινον εκ φθο ρα ας η
 λευ θε ρω σας ζω ην και α φθα ρσι αν τω κο σμω δω ρη
 σα μενος και το με γα ε λε ος

Ἔτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
 εις την φω νην

της δε η σε ω ως μου

ευ τε α νυ μνη σω μεν λα οι την του Σω τη

ρος τρι η μερον ε γε ρσιν δι ης ε λυ τρω ω θη η μεν

των του Α δα α λυ των δε σμων και α α φθα ρσι αν και ζω

ην παν τες ε λα βο μεν κρα ζο ον τες ο σταυ ρω θεις

και τα φεις και α να στας σω σον η μας τη α να στα

σει σμ ο νε φι λαν θρω πε

Στίχ. ε'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς
 ὑποστήσεται ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε

στιν

Α γ γε λοι και αν θρω ποι Σω τηρ την σην υ μν σι

τρι η μερον ε γερον δι ης κα τηυ γα α σθη της
 οι κου με νης τα πε ρα τα και αι αι τη ης δου λει ας τϑ
 ε χθρϑ πα ντες ε λυ τρω θη μεν κρα ζο ον τες ζω
 ο ποι ε παντο δυ να με Σω τηρ σω ω σον η μας τη
 α να στα σει σϑ μο νε φι λαν θρω πε

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·
 ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου
 ηλ πι σεν η ψυ

χη η μου ε πι τον Κυ ρι ον

Π υ λας χαλ κας συ νε τρι ψας και μοχ λης συ νε θλα

σας Χρι στε ο Θε ος και γε νος αν θρω ω πων πε πτω

κος α νε στη σας δι α του το συμ φω νως βο ω μεν ο

α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξασοι

Καὶ τοῦ Ὁσίου ἐκ τοῦ Τριωδίου γ' εἰς δ'.

ᾠ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος Νη ς

Στίχ. ζ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας
 ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον

Π ^{Πα} α τερ ^{Νη} Ι ω αν νη ο σι ε δι α πα ντος α
 λη ^{Πα} θως ^ε τς ^χ Θε ^{Δι} ς εν τω λα ρυγγι ^π τας ^ρ υ ψωσεις ε
 φερεις ^{Πα} ^δ με λε των πρακτι κω τα τα ^π τα θε ο πνευ
 στα λο γι α παν σο φε ^ρ και την ε κει ει θεν α να
 πη ^{Νη} γα ζς ^π σαν ^ρ χα ^ε α ριν ε ^{Πα} πλς ^ε τι σας ^χ γε γο
 νως ^{Δι} μα ^π κα ρι ος των α σε βων ^ρ παν των τα βς ^ε λευ μα
 τα ^{Νη} ^δ κα τα στρε ψα α ^ε με ^ν νος ^δ

Στίχ. η΄. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ’ αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^ε
 εκ ^χ πα σω ων

των ^ε α νο μι ων ^χ αυ τς

Π ^{Πα} α τερ ^{Νη} Ι ω αν νη ο σι ε δι α πα ντος α
 λη ^{Πα} θως ^ε τς ^χ Θε ^{Δι} ς εν τω λα ρυγγι ^π τας ^ρ υ ψωσεις ε
 φερεις ^{Πα} ^δ με λε των πρακτι κω τα τα ^π τα θε ο πνευ
 στα λο γι α παν σο φε ^ρ και την ε κει ει θεν α να
 πη ^{Νη} γα ζς ^π σαν ^ρ χα ^ε α ριν ε ^{Πα} πλς ^ε τι σας ^χ γε γο
 νως ^{Δι} μα ^π κα ρι ος των α σε βων ^ρ παν των τα βς ^ε λευ μα

Νη
τα κα τα στρε ψα α με νος

Στίχ. θ'. Αινείτε τον Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη,
ε παι νε σα

τε αυ τον παντες οι λα οι

Π α τερ Ι ω αν νη εν δο ξεταιστων δα κρου ων

ρο αις την ψυ χην καθαι ρο μενος και παν νυχους

στασε σι τον Θε ον ι λα σκο με νος α νε πτε

ρω ω θης προς την α γα πη σιν την τσ τσ

μα α καρ και ω ραι ο τη τα η ης ε πα

ξι ως νυν α πο λαν εις α ληκτα χαρ μο νι κως

με τα τωνσυν αθλωνσθ θε ο φρον Ο ο σι ε

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου
με νειεις τον αι ω να

Π α τερ Ι ω αν νη Ο σι ε α να πτε ρω σας

τον νεν προς Θε ον δι α πι στεως κο σμι κησσυγ χυ

σε ως ε βδε λυ ξω το α στα τον και τον σταυ

ρον ον σα να λα βο με νος τω Παν τε

πο ο πτη κα τη κο λθ θη σας σω ω μα δυ
 ση νι ον α γω γαις α σκη σε ως τω λο γι σμω
 σθε νει δλω σα μενος τθ θει ς Πνε ευ μα τος

Δόξα.

Ἦχος Πα ρ

Δ ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι
 γι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α
 τι

Ο ο σι ι ε Πα α α α τερ της φω νης
 του Ευ αγ γε λι ι ου του Κυ ρι ι ου α κου ου
 ου ου ου σας το ον κο σμο ον κα τε ε ε ε
 λι ι ι ι πες τον πλου τον και τη ην δο ο ο ξα αν

εις ου δεν λο ο γι σα α α α με ε ε ε νος
 ο θεν πα α α σιν ε ε βο ο ο ο ας α
 γα πη σα τε το ον Θε ε ον και ευ ρη σε
 τε χα ρι ιν αι ω ω ω ω ω νι ι ι ι ον

Κε μη δεν προ τι μη ση η τε της α γα α α πη ης
 α αυ του ι να ο ο τα αν ε ελ θη εν τη
 δο ο ο ξη η α α αυ του ευ ρη τε α
 να α πα αυ σιν με τα α πα αν των τω ων α
 γι ι ι ι ων ων ταις ι κε σι ι αι αις Χρι ι
 ι στε φυ λα α ξον και σω ω σον τα ας ψυ χα ας η
 μων

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος Πα ρ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστων αι ω νω
 ων α α α α μην
Ο δι α α σε Θε ο πα τρωρ Προ ο φη η
 η τη ης Δα α α βιδ με λω δι κως πε ρι ι
 σου προ ο α α νε φω ω ω νη η η η σε τω
 με γα λει ει α σοι ποι η η η σα α α αν
 τι πα ρε ε ε στη η βα σι λι ι ισ

Πα
σα α εκ δε ξι ω ω ω ν σου π₉ σε γαρ μη τε ρα προ
ξε ε νον ζω ω η ης α νε ε ε ε δει ει ει ει ξεν π₉
B8 ο α πα τω ρ εκ σου ε να αν θρω πη η σαι ε ευ δο Πα
κη η η σα ας Θε ε ε ος B8 π₉ ι ι να την ε α
Πα αυ του α να πλα α α ση η ει κο ο ο να π₉
Δι φθα ρει ει σαν τοις πα α α α θε ε ε ε σι B8 Δ και B8
το πλα νη θε ε ε εν ο ο ρει ει α λω ω τον ε ευ M
Πα ρων προ ο ο ο ο βα α α α τον π₉ τοις ω ω μοις B8 π₉
α α να λα α βων τω Πα τρι ι ι προ ο σα
γα α α α γη π₉ και τω ι δι ω θε λη μα α τι ταις
M ου ρα νι αις συ να α α α ψη η Δυ να α α α Πα
με ε ε ε σι και σω ση Θε ο το κε τον κο σμον B8
Χρι ι στος Δι Δ ο ε χων το ο με ε ε γα α και πλου ου B8
σι ον ε ε λε ε ο ο ο ο ος χ B8

***

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *

ιδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Φῶς ἱλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-Θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε εν Πα α τε ε ε ρα Υι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Υι υι ε ε Θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δϷς δι ι ο ο ο

ο ο κο οσμος σε ε δο ξα α α α α α
 α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
 Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
 πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
 αν ε νε δυ υ σα το ο ο
 * * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς: Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ

τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνην πάσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

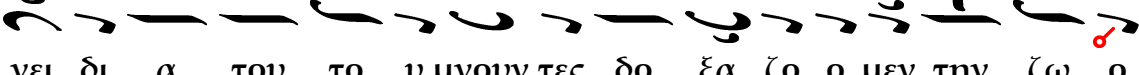

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

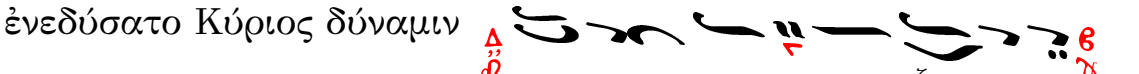
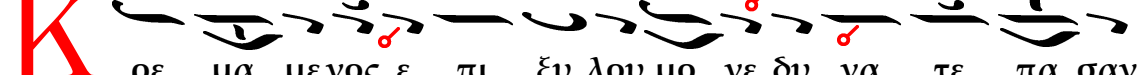
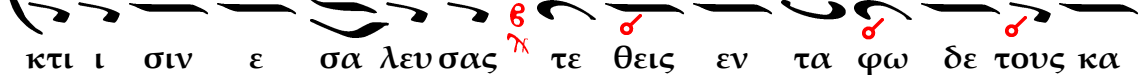
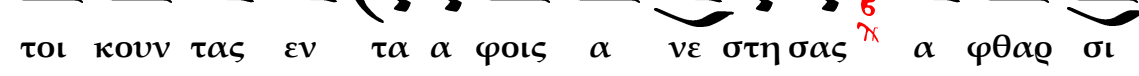

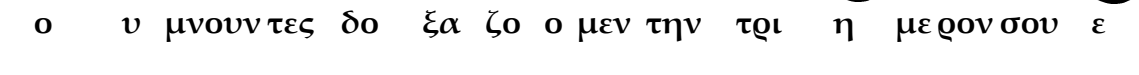

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου ξ

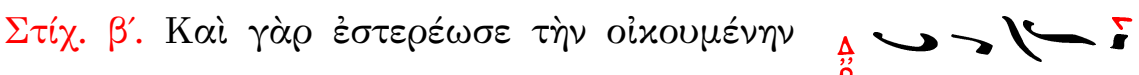
K ^{B8} υ ρ ι ε α νελ θων εν τω σταυ ρω την προ γο νι

 κην η μων κα τα α ραν ε ξη λειψας και κα τελ θων

 εν τω Α δη τους απ αι ω νος δε σμιους η λευ θε ρω

 σας α φθα ρ σι αν δω ρου με νος των αν θρω πων τω γε

 νει δι α του το υ μουντες δο ξα ζο ο μεν την ζω ο

 ποι ον και σω τη ρι ον σου ε γε ρ σιν

Ἔτερα Στιχηρὰ τοῦ Δαμασκηνοῦ,
 ὧν ἡ ἀκροστιχὶς κατ' ἀλφάβητον,
 ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμῆν,
 τὸ δὲ Ἀμῆν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο

 ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν

 και πε ρι ι ε ζω σα το

 Κ ρε μα μενος ε πι ξυ λου μο νε δυ να τε πα σαν

 κτι ι σιν ε σα λευ σας τε θεις εν τα φω δε τους κα

 τοι κουν τας εν τα α φοις α νε στη σας α φθα ρ σι

 αν και ζω ην δω ρου μενος τω γε νει των αν θρω πων δι

 ο υ μουντες δο ξα ζο ο μεν την τρι η μερον σου ε
 γε ρ σιν

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην

 η τις ου ου

σα α λευ θη σε ται ^β_χ

Α^{Ββ} α ος πα ρα νομος Χρι στε σε προ δους τω Πι λα

τω ^β_π σταυ ρω θη ναι κα τε δι κα σεν α γνω ω μων πε

ρι τον ευ ερ γε την φα νεις ^β_χ αλλ ε κων υ πε μει νας

τα φην αυ τε ξου σι ως α νε στης τρι η με ρος ως

Θε ος δω ρου με νος η μιν α τε λευ τη τον ζω η

ην και το με γα ε λε ος ^β_χ

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε ^Δ_δ εις μα κρο

ο τη τα η με ρων ^β_χ

Μ^{Νη Πα} ε τα δα κρυ ων γυ ναι κες ^π₉ κα τα λα βου

σαι το μνη η μα σε ε πε ζη τη σαν μη ευ ρουσαι δε

ο λο φυ ρο με ναι με τα κλαυ θμου βο ω σαι ε λε γον

οι μοι Σω τη ρη μων Βα σι λε ευ των α παν των

^{Πα} πω σ ε κλα πης ποι ος δε το πο σ κα τε ε χει το ζω η

φο ρον σω μα σου Α γ γε λος δε προς αυ τα ας α

πε κρι να το μη κλαι ε τε φη σιν ^Δ_δ αλλ α πελ θου ουσαι

κη ρυ ξα τε ο τι α νε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων
η μι ν α γαλ λι α σινωσ μο νος ευσπλαγχνος

Δόξα.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Τ ον ε πι ι γη ης αγ γε ε ε λον και εν ου
ρα νοις α αν θρω πο ο ο ον Θε ε ε ε ου του
κο ο σμου τη ην ε ε ευ κο σμι ι αν την τρυ
φην των α γα θων και των α ρε ε των των α σκη των
το καυ χη η μα Ι ω α α αν ην τι ι μη η η
σω ω ω μεν πε φυ τευ με ε νο ος γαρ εν τω
οι οι κω ω του Θε ε ου ε ξην θη σε ε δι ι
ι και αι αι ω ως και ω σει κε δρος εν ε ε ρη
η η μω ε πλη θυ νε τα ποι οι μι ι α Χρι ι στου
των λο γι κω ω ων προ βα α των εν ο σι ο τη

η η τι και δι και αι ο συ υ υ υ υ νη

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ωνων α α μην

Ω θαν ματος και αι νου πα α αν των των πα λαι αι

αι θαν μα α των τις γαρ ε γνωμη η τε ε ε ρα α α

νευ α ανδρος τε ε ε το ο κυι υι υι αν και εν αγ

κα λαι αι αις φε ε ρου ου ου σαν τον α πα

σαν την κτι ι σι ιν πε ρι ε ε ε χο ο ο ον τα

θε ου ε ε στι βου λη η το ο κυ υ η η θε

εν ον ως βρε φος Πα να α γνε σαις ω λε ε ε ε ναις

βα στα α α σα α α σα και μη τρι κην πα ρ ρη σι

αν προς αυ το ο ον κε ε κτη με ε ε ε νη μη

παυ ση δυ σω ω που ου ου σα υ πε ρ των σε ε ε τι

μω ων των του οι κτει ρη η η σαι και σω ω σαι

τας ψυ χα α ας η η η η μω ω ω ων

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ῥδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

**Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.**

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω
ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτίκια.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ᾠδῆς Δι' -Ϟ

Το φαί δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του
Αγ γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι
και την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα
σαι τοις Α πο στο λοις καυ χω μεναι ε λε γον ε σκυ

λευται ο θανατος η γεθη Χριστος ο Θεος δω
ρου μενος τω κοσμωτο μεγα ελεος

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος Γα ρ

Ταις των δακρυων σφοδρα της ερημου το
αγονον εγεεωρησας και τοις εκ
βαθυστεναγμοις εκατοντες πονες ε
καρποοφορησας και γεγονας φωστηρη
οικουμενη λαμπων τοις θαυμασι Ιωαν
νηπατηρημων οσι επρεσβευε Χριστω
τω Θεω σωθηναι τας ψυχας ημων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδι ημας γεννηθεις εκ Παρθενου και σταυρω
σιν υπομεινασ αγααθε ο θανατω τον θα
νατον σκυλευσας και εγερσιν δειξας ως Θεος μηπα
ριδηςους επλασας τη χειρι σου δειξον την φι
λανθρωπιαν σου ελεημον δεξαι την τεκουσαν

σε Θεο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
σω ω στον Σω τηρ ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

* * *

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία:

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ

σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἄσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

* * * * *